

Bridgereisje in Rijs

Gebogen, met het hoofd in de capuchon, liepen we vanuit de auto zo snel mogelijk naar de dichtstbijzijnde deur van hotel Gaasterland in Rijs. Dat hebben wij weer! Regen en slechte berichten voor het weekend.

Eenmaal binnen voelde het lekker warm alsof er geen energiecrisis bestaat!

Een temperatuurtje dat de ontmoeting met mensen die je al een hele poos niet gezien hebt, extra leuk maakt. Kijk daar heb je Sjef Gielen die al biedingen zit door te nemen met Giuliano; zullen wel weer hoog eindigen!

Even verderop Gerda en Afra, onafscheidelijk als bridgepaar bij bridgetoernooitjes zoals dit . Heel leuk om ze ook dit keer weer te zien en te horen. Jazeker, want natuurlijk zongen zij op de eerste avond na enkele borreltjes weer een prachtig lied. En onder het jolige sfeertje klonk dat ook zo. Mede verantwoordelijk daarvoor was natuurlijk Anneke die ons na de eerste avond bij de lurven nam tot binnen de ruimte waar ook de bar staat; .het wordt vast een mooi

weekend.

Een bridgedrive met gasten van her en der gekomen om de degens met de west friezen te kruisen.

Vrijwel net zo gezellig en met verhalen die we nog niet kenden.

Neem nu b.v. Steve Vukovic, bridgepartner van Hanneke Jacobus woonachtig in Wassenaar. Steve droeg een blits gillette met icoontjes van klaveren, ruiten, harten en schoppen. Hij noemde het zelf zijn werkkleding en ik moet zeggen dat het ook wel een beetje ontzag naar ons uitstraalde en met een schuin oog keek ik naar Sjef en Giuliano die deden alsof hun neus bloedde. De eerste avond was met 63,96 % tegen 60% duidelijk voor Steve. En zelfs na de tweede avond werd die voorsprong nog iets uitgebouwd.

Pas op de laatste avond sloegen de west Friezen toe en drukten Steve en partner naar de vierde plaats op de einduitslag. Zo ontvingen de middelpunters de echte Dekker handdoek en een mooi geldbedrag. (nou ja...) uit handen van de voortreffelijke wedstrijdleader Rini Verhagen. Giuliano schonk zijn handdoek vervolgens aan Riet, wat een mooi gebaar!

Maar we waren toch niet naar Rijs gekomen alleen maar om te bridgen?

Het zonnetje gaf de tweede dag al meteen aan de baas te zijn over regen en wolken en dat bleef zo gedurende het hele weekend. Prachtig!

De bridgers verspreidden zich te voet, met de fiets of met de auto over mooi Gaasterland om s' avonds zeer voldaan de mooie verhalen met elkaar te delen.

Wat was het jammer dat Riet, die al dat moois, samen met Anneke voor ons had voorbereid, een nare ervaring opdeed bij een schuientocht in Woudsend. Bij het uitstappen van de

boerschuit overkwam het haar; geholpen door twee stevige mannen ging het toch mis en Riet raakte met een van haar benen een ijzeren stang en liep daarbij een lelijke wond op. Dat werd in volgorde van handelen: Grote auw bij Riet, troostwoorden van iedereen, 112 bellen, ziekenhuis, verzorging en gelukkig s'avonds weer aan de bridgetafel. Op het gezicht van Riet een brede (kiespijn) lach om aan te geven dat het allemaal erger had gekund. Het was het enige smetje op dit mooie weekend. Sterkte Riet op weg naar een snelle genezing.

Een gegeven paard...

Hoe kom je tot 7 sans in de bieding
Ine Kuyper en Donato Briganti

Heerlijk

Het slotwoord was voor Trudy Kappelhof. Een dankwoord dat gevoelsmatig door iedereen werd gewaardeerd. Top. Dank aan de wedstrijdleader, dank aan de bediening; Trudy, zoals zij dat uit de losse pols vlotjes kan zeggen. Het applaus gaf aan dat we het er helemaal mee eens waren. Een prachtig weekend wordt herinnering, zeker als we weten dat het hotel wordt verkocht aan Fletcher. Geen Dekker bridge dus meer in Rijs. Zeker is echter dat Riet en Anneke op zoek gaan naar een nieuwe uitdaging.

Theo van der Jagt